

دیگه چه خبر؟

گاف رسانه های زنجیره ای!

«خبر اول اینکه، روز گذشته روزنامه کیهان در واکنش به اظهارات اخیر حسن روحانی که گفته بود «کسانی که جنگ ندیدند اند چقدر ادعا دارند» کنایه زده بود که اگر منظور روحانی از جبهه‌ندیدگان، جوان‌ها هستند که خود او هم از وزیر جوان (آذری جهرمی) استفاده کرده و اگر منظور این بوده که عده‌ای بودند و جبهه نتقدند، وزیر خارجه دولت خودش یعنی جواد ظریف نیز سابقه یک روز حضور در جبهه‌ها را نداشته!

این کنایه دندان شکن کیهان به رئیس‌جمهور سابق اما به مذاق رسانه‌های زنجیره‌ای خوش نیامد و آنها حتی به این کنایه یک خطی هم رحم نکرده و آن را تحریف کردند!

خبر آنلین، سایت انتخاب، فرارو و ... با تحریف یادداشت کیهان، آن را تعبیر به گاف کردند و مدعی شدند که کیهان توقع داشته که آذری جهرمی با ۷ سال سن به جبهه برود!

این واکنش رسانه‌های زنجیره‌ای حامی حسن روحانی به مطلب کیهان از دو حالت خارج نیست؛ یا خودشان هم نفهمیدند که کیهان چه گفته یا معلوم نیست مخاطبانشان را چه فرض می‌کنند که به راحتی دست به تحریف یک مطلب واضح می‌زنند!

جالب این است که سایت انتخاب یک روز پیشتر از این، گاف روزنامه جمهوری اسلامی را که نفهمیده بود چرا مسیّر ۲۰ کیلومتری تهران برند یا ۴۰ کیلومتر خط ریل داشته باشد، بازنشر داده بود!

عملیات روانی مخالفان بایدن دربارہ

اموال ایران!

«دست‌آخری‌انکه، مجلس نمایندگان امریکا هفته گذشته طرحی را به تصویب رساند که از دولت جو بایدن می‌خواهد ۶ میلیارد دلار دارایی آزادشده ایران را که در بانک‌های فدرالی است به تصویب دایمی مسدود کند. این طرح با ۳۰۷ رأی موافق از ۱۱۹ رأی مخالف به تصویب رسید اما تصویب آن به معنی تبدیل شدنش به قانون و پالایش، مسدود شدن دارایی‌های آزادشده ایران نیست. طرح قانونی در امریکا برای تبدیل شدن به قانون بعد از تصویب در یکی از دو مجلس کنگره (سنا و مجلس نمایندگان)، باید حتماً در مجلس دیگر نیز به تصویب برسد و بعد از آن نیز به امضای رئیس‌جمهور امریکا می‌رسد. رئیس‌جمهور نیز بعد از دریافت مصوبه کنگره می‌تواند از اختیار خود برای وتوی مصوبه استفاده کرده و مجدداً طرح را برای کنگره بازگرداند. در این شرایط، چنانچه کنگره بخواهد طرح را بدون امضای رئیس‌جمهور به قانون تبدیل کند باید آن را با حمایت دوسوم قانون‌گذاران مجدداً تصویب کند.

به گزارش فارس، درخصوص طرح ضدایرانی اخیر نیز باید به این نکته اشاره کرد که طرح موازی با مصوبه مجلس نمایندگان در مجلس سنا به تصویب نرسیده است. آسوشیپدپرس نیز از بعید بودن تصویب طرح موازی در مجلس سنا خبر داده است. گفتنی است که در مجلس سنا برخی از قانون‌گذاران که حامی دولت جو بایدن هستند از تصمیم کاخ سفید برای آزادسازی دارایی‌های ایران در ازای آزادی چند زندانی آمریکایی دفاع کرده‌اند.

کاخ سفید نیز در روزهای گذشته از تصمیم دولت بایدن دفاع و بر ضرورت اجرای توافق با ایران تأکید کرده است. حدود دو ماه پیش، وزیر خارجه قطر هم با رد شایعات تأکید کرده بود که کشورش به اجرای توافق میان ایران و امریکا در خصوص ۶ میلیارد دلار دارایی ایران در قطر پایبند است. بعد از عملیات مقاومت فلسطین در روز ۷ اکتبر علیه رژیم صهیونیستی گروهی از نمایندگان کنگره امریکا با بیان این ادعا که ایران این عملیات را تأمین مالی کرده خواستار انسداد این دارایی‌ها در قطر شدند. در همین راستا، روزنامه واشنگتن پست بعد از عملیات ۷ اکتبر مدعی شده بود که امریکا و قطر به توافقی برای انسداد مجدد ۶ میلیارد دلار دارایی‌های ایران دست پیدا کرده‌اند. این ادعا از سوی همه طرف‌ها از جمله امریکا تکذیب شد. نمایندگان ایران در سازمان ملل با تکذیب این ادعا گفته بود: «این خبر صحت ندارد. انتشار چنین خبری اعتبار واشنگتن پست را مخدوش می‌کند.»

عکس: ایرنا

«ایران» در گفت‌وگو با عضو «خانه امریکای لاتین»

به بررسی سفر رئیس‌جمهور کوبا به تهران پرداخته است

جبران غفلت‌های تاریخی با تقویت همکاری‌های اقتصادی

گفت و گو

«میگل دیاز کانل»، رئیس‌جمهور کوبا شب گذشته به دعوت رسمی رئیس‌جمهوری اسلامی ایران در صدر یک هیأت عالی‌رتبه سیاسی و اقتصادی به تهران سفر کرد؛ سفری که پس از ۲۲ سال از آخرین سفر «فیدل کاسترو»، رئیس‌جمهور فقید این کشور صورت گرفت تا روند مناسبات تهران و هاوانا را وارد دوره تازه‌ای کند. مراسم استقبال رسمی از رئیس‌جمهور کوبا صبح امروز توسط دکتر رئیسی و در مجموعه فرهنگی تاریخی سعدآباد برگزار می‌شود.

پس از مراسم استقبال رسمی و معارفه هیأت‌های همراه، ملاقات خصوصی رؤسای دو کشور، نشست مشترک هیأت‌های عالی‌رتبه و مراسم امضای اسناد و تقاضنامه‌های همکاری برگزار می‌شود و سپس دو رئیس‌جمهور در نشست مطبوعاتی مشترک نتایج و دستاوردهای رایزنی‌های فی‌مابین را تشریح می‌کنند.

میگل دیاز کانل در جریان این سفر علاوه بر دیدار رسمی با رئیس‌جمهور، دیدارهایی نیز با برخی مقامات عالی‌رتبه کشورمان

خواهد داشت و از نمایشگاه توانمندی‌ها و آخرین دستاوردهای فناوریانه جمهوری اسلامی ایران و نیز انستیتو پاستور که در عرصه‌های پزشکی و دارویی با کوبا همکاری دارد، بازدید خواهد کرد. پس از سفر فیدل کاسترو رئیس‌جمهور فقید کوبا در خردادماه سال ۱۳۸۰، این نخستین سفر رئیس‌جمهور این کشور به ایران است.

خرداد ماه امسال دکتر رئیسی در قالب سفر منطقه‌ای به امریکای لاتین پس از ۱۲ سال به دعوت رسمی همتای کوبایی خود به هاوانا سفر کرده بود که در جریان این سفر ۶ سند و تقاضنامه همکاری در بخش‌های قضایی، همکاری‌های جامع سیاسی، مناسبات گرمی و مشارکت در حوزه فناوری اطلاعات به امضای مقامات عالی‌رتبه دو کشور رسیده بود.

«ایران» در گفت‌وگو با عبدالحمید حمید شهبه‌ری، مسئول تحقیقات و برنامه‌ریزی «خانه امریکای لاتین» به بررسی اهداف این سفر پرداخته است.

نقده است. از این‌رو، تمرکز بر تعمیق روابط اقتصادی، هم‌اکنون راهکار اصلی در بهبود روابط ایران و کوبا است.

۲۲ سال بعد از زمان سفر رهبر فقید انقلاب کوبا، فیدل کاسترو به ایران، آقای میگل دیاز-کانل برمودز رئیس‌جمهور این جزیره کارائیب در حالی به عنوان کانوون جبهه مقاومت ضدامپریالیستی در منطقه امریکای

لاتین، به ایران سفر می‌کند که کوبا در زمان حکومت شاه با ایران رابطه نداشت، همچنان که از دیدار روابط خود با اسرائیل را هم قطع کرده بود. روابط بین دو کشور با پیروزی انقلاب اسلامی شروع شد. به طور کلی، اولویت کوبا در روابط بین‌الملل همواره گسترش روابط با کشورهای مستقل از نظام سلطه بوده است. اگر چه همکاری‌های ایران و کوبا در طول ۴۴ سال گذشته فراز و نشیب‌های نسبی داشته است، لکن، سطح روابط اقتصادی به‌هیچ‌وجه متناسب با سطح بالای روابط سیاسی بین دو کشور

تعریف شده نظری بعضاً خشک نگاه شود، شاید در وهله اول اشتراکات ایدئولوژیک چندانی در ظاهر به چشم نخورد. چرا که در ایران جمهوری اسلامی حاکم است و در کوبا شعار «یا مرگ یا سوسیالیسم» سر داده می‌شود. اما، این همان تفکر مدرسی (آکادمیک) است. با این حال، در مفهوم عینی تری‌ایدئولوژی، مشترکات بین ایران و کوبا زیاد است. به این معنی که ایدئولوژی‌های حاکم بر دو کشور، نوع دوستی، معنویت، آزادی، استقلال و عدالت را نوید می‌دهند. در اصل، مشترکات سیاسی، یعنی خواست‌های مشترک دو ملت برای آزادی، استقلال و عدالت و همچنین دشمن مشترکی به نام امپریالیسم یا استکبار جهانی، مبنای مستحکمی برای ایجاد و گسترش روابط بین ایران و کوبا را تشکیل می‌دهد. در این چهارچوب، بسط روابط اقتصادی بین دو کشور قطعاً به عنوان یک عامل کلیدی، ستون‌های روابط فی‌مابین را تقویت می‌کند.

ضرورت برقراری روابط تجاری ایران و کوبا را با توجه به تحریم‌هایی که طی سال‌های طولانی هر دو کشور با آن روبرو بوده‌اند در چه می‌دانید؟

چند عامل بر ضرورت گسترش روابط بین دو کشور تأکید دارد. یکی، همین تحریم است. کوبا و ایران از توسط تحریم‌های نامشروع علیه خود را به رسمیت نمی‌شناسند و

در حال حاضر روابط ایران و کوبا متمرکز بر چه زمینه‌هایی است؟ آیا منشأ این روابط صرفاً سیاسی-اقتصادی است یا مبنای گفتنی هم دارد؟

اگر به ایدئولوژی، صرفاً در قالب مفاهیم

در شرایطی که این تحریم‌های سخت پا برجاست، طبیعتاً هر یک به‌دنبال راهکارهایی هستند که آنها را خنثی کنند. در این راستا، بسط روابط اقتصادی فی‌مابین، نقدترین راهکار است. اهمیت این موضوع وقتی بیشتر روشن می‌شود که میزان بالای استقلال هر دو کشور در تصمیم‌گیری بر پایه منافع و نیازهای ملی خویش نیز ملحوظ شود.

عامل دیگر، جایگاه ایران و کوبا در مناطق جغرافیایی متنوع این دو کشور است. بدین معنی که ایران در غرب آسیا و کوبا در امریکای لاتین هر یک برای دیگری می‌توانند به عنوان هاب فعالیت‌های تجاری در این دو منطقه سرشار از امکانات اقتصادی در نظر گرفته شوند. در مقیاسی وسیع‌تر، شکل‌گیری قطب‌بندی‌های جدید منطقه‌ای و جهانی همچون آلبا در امریکای لاتین و بریکس در دامنه چند قاره‌ای، فرصتی اعلا برای بهره‌گیری از فرصت‌ها و امکانات همکاری‌های چندجانبه‌ای و فراگیر اقتصادی بین کوبا و ایران را فراهم آورده است.

چه ظرفیت‌ها و چه موانعی در همکاری‌های بین این دو کشور وجود دارد؟

ظرفیت‌های بسیاری وجود دارد که به برخی تا حدودی توجه شده و بعضی دیگر کاملاً مغفول مانده است؛ مثلاً، ظرفیت همکاری در حوزه تولید واکسن و دارو نسبتاً مورد توجه قرار گرفته و همکاری در این حوزه دستاوردهایی چشمگیر همچون تولید مشترک واکسن‌های هیپاتیت و کرونا را همراه داشته است. با این حال، حتی در این حوزه نیز میزان بهره‌گیری از ظرفیت‌های موجود با آنچه که اکنون در حال انجام است فاصله زیاد دارد. به عنوان مثال، همان‌طور که بنده و افرادی مثل من مکرراً تأکید داشته‌اند، کوبا دانش علمی برای تولید برخی داروهای شفاف‌بخش منحصراً فرد را در اختیار دارد. از جمله، واکسن و دارو برای مقابله با سرطان ریه، دیابت و آلزایمر، خب، باید پرسید که چرا از این ظرفیت منحصراً فرد، آنطور که باید استفاده نمی‌شود.

این در حالی است که همکاری در حوزه دارو نسبت به حوزه‌های دیگر نسبتاً خوب بوده است. به‌طور کلی، کوبا به بسیاری از توانمندی‌های اقتصادی ایران در زمینه‌های اساسی همچون فناوری‌های مربوط به تولید انرژی و ایجاد زیرساخت‌های اقتصادی در بخش‌هایی مثل مخابرات، حمل و نقل و صنایع ساخت و ساز، شدیداً نیاز دارد و متقابلاً، ظرفیت‌های کوبا در حوزه‌هایی همچون سلامت و بهداشت، مواد غذایی و صنعت گردشگری می‌تواند مورد استفاده ایران قرار گیرد.

مع‌الوصف، برخی از این ظرفیت‌ها تا به حال کاملاً مغفول مانده است و این غفلت به همان موانع موجود برمی‌گردد. مهم‌ترین مانع که هر دو کشور به درجات مختلف با آن مواجه هستند، بروکراسی دولتی است که باعث می‌شود اراده مسئولین عالی‌حکومت در اجرایی شدن و پیشبرد و بسط تقاضات و توافقات موجود تجلی پیدا نکند. عامل دیگر، که بیشتر در ایران نقش بارز داشته توسعه روابط اقتصادی با کوبا هستند؛ چرا که رویکردشان به طرف همکاری و جلب رضایت غرب است و از این‌واهمه دارند که همکاری با کوبا به مذاق کدخدا خوش نیاید. این رویکرد اگر چه در دولت قبل غالب بود و در دولت سیزدهم به مراتب کم‌رنگ‌تر شده است، لکن هنوز در بدنه نفوذ دارد و باید مراقب بود که موانع فرسایشی این گونه ملاحظاتی مانع‌تراش قرار نگیرند.

طی ۸ سال ریاست جمهوری آقای روحانی، میزان مبادلات اقتصادی بین ایران و کوبا تقریباً به صفر رسید، چرا که رویکرد دولت در آن زمان بسط روابط با کشورهای غربی بود و حتی به زعم خودشان رئیس‌جمهور چین را هم تحویل نمی‌گرفتند

ذره بین

چه کسانی در فقدان «تئوریسین خشونت» سیاه پوشیدند؟

اینجا ستون «ذره بین» است و ما با دقت بیشتری به جزئیات یک سوژه خبری پرداخته ایم:

مشهورترین نظریه پرداز خشونت در عصر حاضر پس از ۱۰۰ سال زندگی، با مرگ خود جریان غرب‌گرایی ایران را سیاه‌پوش کرد. روز چهارشنبه هفته گذشته هنری کیسینجر مشاور امنیت ملی و وزیر خارجه اسبق امریکا که برخلاف ادعاهای صلح‌طلبی، چهره و تفکری جنگ‌طلب و خشونت‌طلب داشت، پس از یک قرن زندگی به پایان راه خود رسید. بدون شک هنری کیسینجر را باید سیاستمدار و نظریه پرداز دانست که اقداماتش در خدمت توجیه جنایات ایالات متحده بود. اقداماتی که با زیر پا گذاشتن حقوق انسان‌ها و استقلال ملت‌های دنیا، برای امریکا قدرت خرید. اقدامات جنایت‌آمیز کیسینجر فراتر و بیشتر از آن است که کسی بخواهد متذکر شود.

سیاه طراحی جنگ از سوی کیسینجر

«جنگ کثیف» در آرژانتین، کشتار مردم پاکستان شرقی (بنگلادش)، سرنگونی دولت قانونی شیلی و حمله نظامی سوهارتو رئیس‌جمهور اندونزی به تیمور شرقی از جمله حوادث و اتفاقاتی است که در دهه‌های گذشته رخ داده و رد پای طراحی هنری کیسینجر به صورت آشکار در آنها پیداست. علاوه بر این موارد، حملات نظامی مرگبار ارتش امریکا به کامبوج که منجر به کشته شدن ۱۵۰ تا ۵۰۰ هزار نفر از کامبوجی‌ها شد، جنایتی است که با نام هنری کیسینجر گره خورده است.

دیگری هم دارد. برخی اصلاح‌طلبان خود را وامدار نظریات نظریه پرداز خشونت می‌دانند. چنانکه در روزهای اغتشاشات ۱۴۰۱ شاهد همنوایی برخی رسانه‌ها و چهره‌های اصلاح‌طلب از جریان آشوب و ترور در ایران بودیم؛ اغتشاشاتی که برای اجرای ابرپروژه تجزیه ایران، اعمال خشونت حداکثری علیه مردم و جنگ روانی بی‌سابقه را در دستورکار خود قرار داده بود و برخی اگرچه هیچ‌گاه در محکمه‌ای احضار نشدند اما نقش پیاده‌نظام آن را در داخل بازی کردند.